

[Langkilde.]

debat omkring disse ting til ligesom at søge en enkel forklaring og anvise enkle midler. Nogle er tilhængere af det middel, og andre er tilhængere af det middel, men jeg synes, det er meget vigtigt at gøre sig klart, at der ikke findes nogen enkel løsning eller enkle midler til at angribe dette problem på; man må gå frem ad en række forskellige veje til nedbringelse af ulykkernes antal.

Jeg vil gerne nævne den agitation for tvungne årlige syn på personmotorvogne, som føres fra visse sider; navnlig fra bilinspektionens, altså en offentlig myndigheds, side. Det er en måde at forenkle problemerne på, som jeg ikke finder heldig. Gennem agitationen synes man ligesom at sige, at bare vi gør det — altså indfører disse syn — kan vi nedsætte ulykkernes antal med så og så mange procent. Jeg har til og med set agitationen yderligere udbygget med, at når vi nedsætter antallet af ulykker med så og så mange procent, kan vi spare så og så mange menneskeliv. På en så enkel måde kan man slet ikke behandle disse problemer. Ingen kan sige, om en nedbringelse af færdselsulykkernes antal med en vis procent vil medføre en lige så stor nedgang i personskaderne eller drabene. Man kan håbe det, men man ved intet sikkert derom.

Andre har den opfattelse, at man gennem generelle hastighedsbegrænsninger vil kunne øve en væsentlig indflydelse med hensyn til nedbringelse af ulykkerne. Heller ikke herom er der almindelig enighed. Erfaringerne på dette område giver ikke noget entydigt resultat, som kan danne baggrund for indførelse af generelle hastighedsbegrænsninger både i byerne og på landet.

Problemet om spirituskørslen må ganske naturligt optage os i særlig grad. Antallet af spiritusdomme hvert år er nu oppe over 6.000, og vel omkring $\frac{2}{3}$ af de frihedsstraffe, som afsnes i danske fængsler og arrester, er idømt ved spiritusdomme. Dette i sig selv er et alvorligt problem, men nok så vigtigt er det dog, at en meget væsentlig del af de færdselsdrab og de personskader, som sker ved færdselsulykker, sker i sager, hvor man må sige at spiritusindtagelsen må anses for en af de væsentligste årsager til ulykken.

Man kunne vurdere dette resultat, som er fremkommet på trods af en meget skærpet kurs i disse sager, som meget nedslående —

socialdemokratiets ordfører var også inde på dette — og spørge sig selv, om straffebestemmelserne og fradømmelsen af førerbeviserne da slet ikke har nogen betydning, om vi lige så godt kunne standse denne praksis og se os om efter andre metoder til bekæmpelse af spirituskørselen. Straffelovrådet har i sin betænkning, som jo er kommet efter lovforslaget fremsættelse — betænkningen om spirituspåvirkede motorførere — også udtalt sig om dette spørgsmål og fremhævet den gamle, men dog stadig gyldige sandhed, som hr. Otto Mørch var inde på, nemlig at det nok så meget er opdagelsesrisikoen, der virker afskrækkende, som straffen, der følger opdagelsen. Straffølgerne kommer ikke for den enkelte billist til at stå i noget særlig alvorligt lys, hvis han anser opdagelsesrisikoen for at være meget ringe, og det må vel nok erkendes, at den er beskeden. Ringe opdagelsesrisiko påvirker sikkert i almindelighed vurderingen af lovovertrædelsens alvorlighed. Mon ikke også det er tilfældet med skattesnyderi og smugleri? Der er nok også en relativt ringe opdagelsesrisiko, og det ligesom påvirker hele opfattelsen af disse lovovertrædelser.

Straffelovrådet anbefaler en kraftig forøgelse af politipatroljeringen samt en udvidet adgang til anvendelse af alkotest som de metoder, der skal gøre opdagelsesrisikoen større og dermed afholde flere fra at begå handlingerne. Jeg tror, det er rigtigt. Det er i og for sig ikke nogen tiltalende opgave at skulle jage efter folk, som kører på trods af, at de har fået for meget at drikke, og egentlige razziaer på dette felt har man jo heller ikke anvendt herhjemme. Der er også en betydelig uvilje over for netop et sådant begreb, men det er sandsynligt, at vi bliver nødt til at komme ind på det, og det ligger jo i straffelovrådets udtalelse, at der skal åbnes adgang til også at anvende alkotest i forbindelse med almindelig kontrol, hvad jo ikke hidtil har været benyttet.

De mange ulykker og drab, som følger i spirituskørselns spor, er der næppe nogen anden vej til at begrænse end færdselslovens § 16. Jeg vil derfor rette det spørgsmål til justitsministeren, om ministeren er villig til at forsøge disse to af straffelovrådet anviste veje til at søge spirituskørslen begrænset. Der er selvfølgelig mange andre og væsentlige opgaver, som hviler på politiet i øjeblik-